

UPUTSTVO ZA IZRADU PRIRUČNIKA ZA SPROVOĐENJE INSTRUMENTA INTERNE SANACIJE

1. UVOD

Priručnik za sprovođenje instrumenta interne sanacije (u daljem tekstu: Priručnik) izrađuje se u skladu sa ovim uputstvom.

2. IZRADA PRIRUČNIKA

Priručnik treba najmanje da obuhvati sljedeća područja:

- 1) utvrđivanje i opis odgovarajućih upravljačkih aranžmana kreditne institucije za primjenu instrumenta interne sanacije sa opisom linija odgovornosti, kanala izvještavanja, uloge uključenih radnih tijela kreditne institucije, kao i načina i kanala komunikacije;
- 2) procese i rokove za utvrđivanje stavki bilansa kreditne institucije na koje će se primijeniti ovlaštenje za smanjenje vrijednosti i konverzija instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza, kao i obezbjeđivanje podataka za primjenu ovlaštenja za smanjenje vrijednosti i konverziju;
- 3) detaljan opis koraka prilikom primjene ovlaštenja za smanjenje vrijednosti i konverziju instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza kreditne institucije;
- 4) detaljan opis upravljačkih informacionih sistema (*Management Information Systems*) - (u daljem tekstu: *MIS*) koji trebaju da podrže procese iz Priručnika, tj. *MIS* kapaciteti koji pružaju informacije i podatke neophodne za efikasnu primjenu mjera sanacije;
- 5) iznos za pokriće gubitaka i iznos za dokapitalizaciju (u daljem tekstu: *MREL* kapacitet);
- 6) uključenost trećih strana u proces sprovođenja instrumenta interne sanacije;
- 7) potencijalne prepreke za sprovođenje sanacije.

Uvodni dio Priručnika treba da sadrži opis preduzetih aktivnosti za njegovo donošenje, ažuriranje i jasan opis instrumenata kapitala i prihvatljivih obaveza na koje se odnosi.

Opisi procesa sastavni su dio Priručnika i obuhvataju sljedeće elemente:

- 1) utvrđivanje i opis svih ulaznih i izlaznih podataka različitih procesa: tabele sa podacima, posebni dokumenti i obrasci i sl.;
- 2) hronološki opis događaja i zadataka, prikazani u tabeli ili dijagramu; i
- 3) opis operativnih procedura (npr. prikazivanjem dijagrama toka procesa).

Prilikom ažuriranja Priručnika uzimaju se u obzir: rezultati sprovedenih testiranja, povratne informacije od Centralne banke, regulatorne promjene, materijalne promjene u kreditnoj instituciji koje su se u međuvremenu dogodile, zahtjevi eksternih učesnika za eksterno sprovođenje smanjenja vrijednosti i konverzije i dr.

Značajnije promjene Priručnika trebaju da budu jasno naznačene i o tome treba obavijestiti sve uključene organizacione jedinice i radna tijela kreditne institucije.

U Priručniku se navode sve prepreke i potencijalne poteškoće koje se odnose na operativno sprovođenje instrumenta interne sanacije, kako bi se u daljoj komunikaciji sa Centralnom bankom te prepreke na odgovarajući način uklonile (npr. pravne prepreke, nivo automatizacije podataka i sl.).

3. SADRŽAJ PRIRUČNIKA

1. Opšte informacije i rezime	
1.1. Osnovne informacije	
Naziv i sjedište kreditne institucije	
Datum usvajanja	
Datum revidiranja	
Datum finansijskih informacija	
Kontakt tačka	
Naziv radnog mjesta kontakt tačke	
Organizaciona jedinica	
Telefon i e-mail adresa	
Član upravnog odbora koji je odgovoran za sadržaj Priručnika	
Kontakt člana upravnog odbora koji je odgovoran za sadržaj Priručnika	

1.2. Rezime Priručnika

Upravljanje, komunikacija i zahtjevi za javnim objavljivanjem

Kratak opis upravljačke strukture, komunikacije na nivou kreditne institucije za potrebe sprovođenja instrumenta interne sanacije i zahtjeva za javnim objavljivanjem

Testiranje

Kratak opis testiranja Priručnika

Scenario za sprovođenje simulacije instrumenta interne sanacije

Kratak opis scenarija za sprovođenje simulacije instrumenta interne sanacije

1.3. Instrumenti kapitala i kvalifikovanih obaveza nad kojima se sprovodi smanjenje vrijednosti i konverzija

Pregled instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza

Obim instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza koji će biti obuhvaćeni Priručnikom utvrđuje se u skladu sa strukturom obaveza kreditne institucije na način da svaki instrument kapitala odnosno kvalifikovanih obaveza ima opis:

- 1) redosljeda prioriteta u slučaju stečaja, odnosno likvidacije kreditne institucije;
- 2) vrste instrumenta (npr. o kojoj stavki kapitala se radi - CET1, AT1, T2, o kakvoj vrsti obveznice je riječ, radi li se o instrumentu koji se zasniva na kreditu, i sl.) i iznosa instrumenta na presječni datum na koji se odnose finansijske informacije Priručnika;
- 3) tržišta gdje je instrument (odnosno kvalifikovana obaveza) uključen u trgovanje, kao i naziv registra u kojem se vode HoV (ukoliko je primjenjivo).

Instrument	Iznos (u hilj. EUR)	Udio u ukupnom iznosu	Redosljed prioriteta	Tržište na kome je uključen za trgovanje/Registar u kojem se vode HoV
Ukupno				

U ovom dijelu je potrebno napraviti kratak pregled svih instrumenata obuhvaćenih Priručnikom u kojem bi se prema karakteristikama iz prethodno navedenog opisa trebao nalaziti iznos svakog instrumenta i njegov udio u ukupnom iznosu svih instrumenata koji će se koristiti za smanjenje vrijednosti i konverziju prilikom sprovođenja instrumenta interne sanacije.

2.1. Okvir upravljanja

2.1.1. Opis upravljačke strukture i procesa komunikacije

Opisati okvir upravljanja kreditne institucije - Kreditne institucije treba da uspostave snažne upravljačke procese koji na odgovarajući način podržavaju pripremu i sprovođenje sanacione strategije, a Priručnik treba da sadrži jasne upravljačke aranžmane za sprovođenje instrumenta interne sanacije kako bi se obezbijedilo blagovremeno i tačno pružanje relevantnih informacija na redovnoj i ad hoc osnovi, efikasan nadzor tokom planiranja sanacije i u mogućim kriznim situacijama, kao i efikasno donošenje odluka u sanaciji kreditne institucije.

Okvir upravljanja definiše se za sve faze sanacije kreditne institucije, i obuhvata:

- 1) pripremu fazu za otvaranje postupka sanacije,
- 2) fazu sprovođenja instrumenta interne sanacije, i
- 3) fazu završetka sanacije.

Priručnikom treba utvrditi i opisati sljedeće:

- 1) organizacione jedinice i radna tijela kreditne institucije (postojeća ili ona koja se posebno planiraju za potrebe sanacije kreditne institucije) koji su uključeni u različite faze primjene instrumenta interne sanacije;
- 2) kontakt tačku¹ i njegovu zamjenu (sa nazivom radnog mjesta i ostalim kontakt podacima) za svaki organizacioni dio i odbor koji su nadležni i odgovorni za praktično sprovođenje instrumenta interne sanacije;
- 3) specifičnosti pravne strukture kreditne institucije, ako je to relevantno za primjenu instrumenta interne sanacije;
- 4) organizaciju i način upravljanja, npr. procese upravljanja, rokove za donošenje odluka, linije izvještavanja, eskalacije i formalne mehanizme odobrenja sa jasnom podjelom odgovornosti. Uloge i zadaci različitih aktera i odbora i drugih tijela, kao i njihova međuzavisnost treba biti jasno opisana, kao i uloga eksternih institucija koje su nužne za sprovođenje smanjenja vrijednosti i konverzije;
- 5) procedure za:
  - utvrđivanje zaposlenih koji će biti uključeni u operativno sprovođenje instrumenta interne sanacije;
  - pristup prostorima, IT sistemima i podacima od strane zaposlenog kreditne institucije i relevantnih trećih strana (npr. procjenitelji); i
  - osiguravanje povjerljivosti informacija od strane zaposlenih kreditne institucije i trećih strana uključenih u postupak sanacije (npr. potpisivanje ugovora o povjerljivosti ili protokola o tajnosti), posebno uoči „sanacionog vikenda“²;
- 6) dijagrame toka procesa kako bi se vizuelizovao tok rada i interakcija između različitih učesnika, organizacionih jedinica i odbora ili drugih tijela kreditne institucije;
- 7) procjenu rokova za izvršavanje potrebnih aktivnosti;
- 8) raspored zaposlenih prema utvrđenim procesima kako bi se moglo utvrditi da li su potrebni dodatni resursi u cilju sprječavanja uskih grla i/ili operativnih ograničenja, odnosno može li se ostvariti sinergija ako bi se određeni procesi spajali.

2.1.2. Postojanje eksternih institucija koje učestvuju u sprovođenju instrumenta interne sanacije

U slučaju da sprovođenje instrumenta interne sanacije uključuje eksterne institucije (domaće ili strane), te institucije treba navesti u Priručniku (npr. da li se radi o berzama i drugim uređenim mjestima trgovanja i kojim; o kojim registrima se radi; centralnim drugim ugovornim stranama kada se hartije od vrijednosti (u daljem tekstu: HOV) centralizovano poravnavaju; operativnim agentima za emitovanje i/ili kotiranje HOV i dr.)³

¹ Kontakt tačka je imenovana osoba (ili radna pozicija) unutar banke koja je odgovorna za koordinaciju komunikacije i operativnih aktivnosti vezanih za sprovođenje interne sanacije. Kontakt tačka mora imati punu funkcionalnu dostupnost i ovlaštenja, kao i zamjenu u slučaju spriječenosti.

² Sanacioni vikend je vremenski period, najčešće od završetka poslovnog dana u petak do početka radnog dana u ponedjeljak, koji se planira i koristi za sprovođenje mjera sanacije kreditne institucije. Taj vremenski okvir odabran je zato što su finansijska tržišta, platni sistemi i većina poslovnih aktivnosti zatvoreni, što omogućava da se ključne odluke i operativni koraci sprovedu bez poremećaja u redovnom funkcionisanju tržišta i bez izazivanja panike među klijentima i investitorima.

³ Operativni agenti za emitovanje i/ili kotiranje hartija od vrijednosti su specijalizovane institucije koje, u ime izdavaoca (npr. kredine institucije), obavljaju tehničke i administrativne aktivnosti potrebne za izdavanje i kotiranje finansijskih instrumenata, uključujući komunikaciju sa infrastrukturom tržišta kapitala (berze, regulatori, centralni depozitori) i obezbjeđivanje regulatorne usklađenosti. Primjeri uključuju: Luxembourg Stock Exchange (LuxSE) – agent za kotaciju euroobveznica; Euronext – berza i kotacioni agent za

2.1.3. Agenti za sprovođenje instrumenta interne sanacije

U okviru sprovođenja instrumenata interne sanacije, kreditna institucija može angažovati ili imenovati agente koji su zaduženi za pravovremeno i precizno dostavljanje svih relevantnih informacija Centralnoj banci, kao i za koordinaciju aktivnosti koje su neophodne za efikasno sprovođenje sanacionih mjera. Ti agenti mogu biti eksterni, kao što su specijalizovane institucije ili pružaoci usluga sa kojima kreditna institucija ima ugovorni odnos, ili interni, odnosno organizacione jedinice kreditne institucije ili drugi subjekti grupe.

Kreditne institucije određuju agenta (internog ili eksternog), kako bi se obezbijedilo da kreditne institucije Centralnoj banci dostave informacije u najkraćem mogućem roku.

U slučaju da kreditna institucija ima:

- 1) eksternog agenta – potrebno je navesti da li je već uspostavljen ugovorni odnos sa njim (uključujući ugovor), odnosno angažuje li agenta za korporativne radnje pod uobičajenim poslovnim uslovima (za aktivnosti predviđene prospektom). Od kreditne institucije se takođe očekuje da objasni uključuje li ugovor sa agentom posebne odredbe koje obezbjeđuju da će agent podržati određene i vanredne korporativne događaje koji proizilaze iz primjene instrumenta interne sanacije, i u kojoj je mjeri se ugovor može primjenjivati u slučaju sanacije kreditne institucije;
- 2) internog agenta - kreditna institucija detaljno opisuje postojeće procese kako bi dokazala da može obavljati ulogu agenta u slučaju sanacije kreditne institucije.

U tom dijelu potrebno je navesti:

- koje specifične uloge obavlja organizaciona jedinica ili subjekt grupe u uobičajenom poslovanju i koja tržišta pokriva;
- kako kreditna institucija planira da obezbijedi da organizaciona jedinica ili subjekt budu operativni i u uslovima sanacije kreditne institucije;
- da li je kreditna institucija zaključila ugovor kojim se pružaju usluge za ovu svrhu, a koji je održiv u sanaciji (ukoliko se radi o drugom subjektu grupe);
- može li da se organizaciona jedinica ili subjekt zamijeni sa trećom stranom ako to bude potrebno (u kojem vremenu i po kojoj cijeni).

2.2. Komunikacija

Kreditna institucija je dužna da utvrdi koje se informacije i kome mogu učiniti dostupnim i u kojem trenutku, imajući u vidu zakonska ograničenja i zahtjeve, reakcije tržišta i potencijalne prijetnje finansijskoj stabilnosti ili uspješnom sprovođenju sanacije.

Sljedeći elementi koji se odnose na primjenu instrumenta interne sanacije uključuju se u Priručnik (uključujući pozivanje na bilo koji drugi relevantni dokument):

- 1) načela i pregled komunikacione strategije za primjenu instrumenta interne sanacije tokom:
  - pripremne faze za otvaranje postupka sanacije;
  - faze primjene instrumenta interne sanacije; i
  - faze završetka sanacije;
- 2) glavne komunikacione korake u ukupnom hronološkom prikazu operativnih koraka, kako bi se obezbijedio sveobuhvatan pregled procesa i identifikovale međuzavisnosti koraka;
- 3) referenca ili veza (link) sa zasebnim samostalnim komunikacionim planom kreditne institucije, koji treba da pruži detaljnije informacije o opštem

komunikacionim pristupu kreditne institucije i porukama u postupku sanacije kreditne institucije.

Kako bi se opravdala očekivanja koja se odnose na rokove izvršenja operativnih koraka, Priručnikom se opisuju povezani interni procesi, uključujući:

- 1) odgovornu organizacionu jedinicu ili odbor, ili više njih ukoliko je primjenjivo;
- 2) zadatke koji se trebaju izvršiti sa pripadajućim odobrenjima kod određenih koraka; i
- 3) tok informacija sa komunikacionim kanalima i mogućim rezultatima.

U slučaju eksternog sprovođenja, se navodi koje informacije treba iskomunicirati sa:

- 1) internim učesnikom (kada kreditna institucija koristi internog agenta), ili
- 2) eksternim učesnikom (posebno se misli na relevantne tržišne institucije, mjesta trgovanja, agente i registre HOV, što može uključivati i njihove kontakt podatke).

U Priručniku je potrebno prikazati tok informacija putem dijagrama toka gdje god je to primjenjivo.

2.3. Obaveza objavljivanja

Priručnikom je potrebno obuhvatiti sve jurisdikcije u kojima kreditna institucija ima HOV i prema kojima postoji određena obaveza objavljivanja, ili je za iste potrebno tražiti izuzeće od objavljivanja radi nesmetane primjene instrumenta interne sanacije.

3. Utvrđivanje instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza

Priručnikom se utvrđuju dvije kategorije obaveza, i to:

- 1) obaveze koje su isključene iz primjene instrumenta interne sanacije u skladu sa članom 94 stav 3 Zakona; i
- 2) instrumente kapitala i kvalifikovanih obaveza koje su predmet smanjenja vrijednosti i konverzije u skladu sa odredbama čl. 49 i 93 Zakona.

Instrumenti kapitala i kvalifikovanih obaveza utvrđuju se u zavisnosti od njihove vrste, redosljeda prioriteta u slučaju stečaja/likvidacije kreditne institucije.

3.1. Dodatni zahtjevi prilikom utvrđivanja instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza

Potrebno je dokumentovati sve pravne, finansijske, operativne, poreske i računovodstvene karakteristike koje mogu biti relevantne za utvrđivanje instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza pri primjeni instrumenta interne sanacije ili za uspostavljene potrebnih procesa.

3.1.1. Stavke redovnog osnovnog kapitala (CET1)

Priručnikom treba razlikovati i opisati stavke CET1 i stavke koje ne ulaze u CET1, ali su rangirane jednako sa stavkama CET1, uz procijenu mogućnosti njihovog doprinosa u pokrivanju gubitaka.

3.1.2. Instrumenti Dodatnog osnovnog kapitala (AT1) i Dopunskog kapitala (T2)

Instrumenti Dodatnog osnovnog kapitala (AT1) i Dopunskog kapitala (T2) utvrđuju se kao da će u potpunosti biti smanjeni ili konvertovani (ako je to potrebno), bez obzira ulaze li u izračun kapitala:

- 1) AT1 instrumenti koji se priznaju prema regulativi o izračunavanju kapitala;
- 2) T2 instrumenti koje se djelimično uključuju u izračun kapitala zbog pravila o amortizaciji trebaju imati isti tretman kao i oni T2 instrumenti koji se u potpunosti uključuju.

3.1.3. Utvrđivanje računovodstvene i ekonomske zaštite (hedge)

Ukoliko postoje zaštite (hedge) koje imaju uticaja na CET1 instrumente (hedge accounting), AT1/T2 instrumente i kvalifikovane obaveze, kao npr:

- 1) računovodstvene zaštite u skladu sa Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja - MSFI u cilju eliminacije prekomjerne volatilnosti u bilansu uspjeha kreditne institucije, za koje se očekuje da će biti odgovarajuće prilagođene nakon primjene instrumenta interne sanacije;
- 2) ekonomske zaštite na kamate (npr. promjenjiva - fiksna) ili devizni (FX) rizik za instrumente kapitala i kvalifikovanih obaveza koje obuhvata instrument interne sanacije, koje mogu završiti s otvorenom pozicijom nakon primjene instrumenta interne sanacije. Ove otvorene pozicije mogu proizvesti dodatne gubitke.

Priručnikom se opisuje i kako relevantne zaštite za instrumente mogu biti utvrđene u trenutku sanacije kreditne institucije.

3.1.4. Izvori finansiranja ili jemstva članova grupe

Priručnikom se navode obaveze prema članovima grupe (nezavisno da li se finansiraju direktno ili indirektno od strane kreditne institucije), kao i obaveze unutar grupe za koje je kreditna institucija jemac. Treba uzeti u obzir prudencijalno postupanje sa instrumentima prije sanacije kreditne institucije i u slučaju konverzije.

3.1.5. Potencijalne obaveze i rezervisanja

Priručnikom se utvrđuju vrste potencijalnih obaveza i analizirati one koje mogu stvoriti obavezu kada se materijalizuju na datum otvaranja sanacije kreditne institucije.

3.1.6. Tretman obračunatih kamata

Pretpostavlja se da će obračunatim kamata biti smanjena vrijednost ili će biti konvertovane zajedno s glavnicom, osim ako obračunati iznos kamata ima drugačiji red prioriteta u hijerarhiji potraživanja u slučaju stečaja/likvidacije kreditne institucije.

4. Obezbeđivanje podataka koje treba dostaviti Centralnoj banci

Utvrđiti popis podataka⁴ koji su neophodni za:

- 1) izračun i utvrđivanje obima ovlašćenja za smanjenje vrijednosti i konverziju za sanacionu strategiju;
- 2) procjene Centralne banke, kao što je procjena o potpunom ili djelimičnom isključenju obaveza kako bi se omogućio kontinuitet pružanja ključnih funkcija ili da se izbjegne širenje negativnih uticaja na tržište;
- 3) primjene instrumenta interne sanacije.

Popis potrebnih podataka za primjenu instrumenta interne sanacije bazira se na minimalnim podacima za potrebe smanjenja vrijednosti i konverzije, utvrđeni propisom kojim se uređuju izvještaji koji se dostavljaju Centralnoj banci Crne Gore za ostvarivanje sanacione funkcije.

Potrebno je opisati i kako MIS-ovi kreditne institucije obezbjeđuju podatke za primjenu instrumenta interne sanacije, odnosno kako će se obezbijediti različiti podaci za različite vrste instrumenata. U opis je potrebno uključiti nadležne, odnosno odgovorne organizacione jedinice kreditne institucije, kao i međudjelovanje⁵ IT sistema, rezultate i primaoce tih rezultata, kao i potencijalne odbore/organizacione jedinice koje trebaju potvrditi te procese. U cilju dokazivanja MIS mogućnosti i kapaciteta, potrebno je utvrditi koliko vremena je potrebno da bi se dobili potrebni podaci za svaku vrstu instrumenta,

⁴ Primjeri takvih podataka su međunarodni brojevi sistema identifikacije HOV (International Securities Identification Numbering system - ISIN), naziv centralnog registra za HOV (Central Securities Depository - CSD), iznos glavnice i obračunate kamate i dr.

⁵ Kreditne institucije se upućuju na korišćenje dijagrama toka kako bi opisale ta međudjelovanja.

u kojoj mjeri je taj proces automatizovan, te za koje stavke će biti potrebna alternativna rješenja.

5. Sprovođenje instrumenta interne sanacije

5.1. Interno sprovođenje

Priručnikom se utvrđuje detaljan opis svih internih procesa koji su funkciji realizacije odluke Centralne banke o smanjenju vrijednosti i konverziji instrumenata kapitala i prihvatljivih obaveza.

Ovaj opis utvrđuje se u skladu sa redoslijedom smanjenja vrijednosti propisanim članom 49 Zakona, a prikazan kroz grafik ili tabelu.

Potrebno je navesti odgovornosti i zadatke za svaki organizacioni dio (i subjekte, gdje je relevantno), kao i relevantne IT sisteme, međudjelovanje između IT sistema, pripadajuće rezultate (npr. specifični izvještaji) i primaoce tih rezultata za svaki operativni korak. Opis je potrebno napraviti zasebno za svaku vrstu instrumenta.

Potrebno je postavljanje jasnog i detaljnog vremenskog okvira za svaki pojedinačni korak (i u kalendarskom prikazu, ako se to smatra relevantnim), uzimajući u obzir mogućnost da će rješenje o otvaranju postupka sanacije kreditne institucije biti objavljeno u nedjelju veče ili ponedjeljak ujutro.

Potrebno je navesti korake za svaku vrstu instrumenata, uključujući uticaj tih koraka na vremenski raspored i korišćenje resursa. Takođe, potrebno je istaći potencijalne izazove i/ili prepreke za svaki korak u cilju kontinuiranog poboljšanja spremnosti kreditne institucije za sprovođenje smanjenja vrijednosti i konverzije i mogućnosti sanacije.

Opis procesa bi trebao biti baziran na pretpostavci da će sprovođenje rješenja o sanaciji kreditne institucije korišćenjem instrumenta interne sanacije biti zasnovano na privremenoj procjeni vrijednosti imovine i obaveza kreditne institucije. Svi gubici moraju biti priznati u knjigama kreditne institucije tokom postupka sprovođenja sanacije.

Zbog toga se Priručnikom potrebno opisati proces računovodstvenog evidentiranja nakon obavljenih procjena vrijednosti imovine i obaveza. Ove procjene će pokazati iznos gubitaka koji trebaju biti pokriveni. Računovodstvena vrijednost imovine treba uzima u obzir utvrđene gubitke iz privremene procjene i mora se uskladiti sa relevantnim računovodstvenim standardima na konsolidovanoj ili pojedinačnoj osnovi. Na osnovu bilansa stanja, kapital kreditne institucije izračunava se u skladu sa bonitetnim zahtjevima.

Priručnikom se opisuje sposobnost i procesi za obezbjeđivanje finansijskih podataka, uključujući procjenu zahtjeva za kapitalom na osnovu raspoloživih informacija (npr. određivanja kapitalnih zahtjeva od strane Centralne banke nakon sanacije) i uključujući rezultate privremene procjene.

Takođe, Priručnikom se obuhvataju i:

- 1) pravne prepreke: pojedinosti o uticaju instrumenta interne sanacije na statut ili akt o osnivanju kreditne institucije, kao i jasno navođenje da li postoje prepreke za njegovu primjenu. Priručnikom se uzima u obzir i uticaj promjene vlasništva zbog primjene instrumenta interne sanacije koji može imati na:
  - ovlašćenja za rad u drugim državama;
  - specifična obavještenja (npr. državne pomoći, obavještenja prema odgovarajućim regulatorima);
  - procjenu kvalifikovanog učešća;
  - članstvo u grupnim/sektorskim ugovorima i udruženjima;

- usklađenost poslovanja sa relevantnim propisima⁶;
  - odobrenja izdavanja instrumenata kapitala (npr. CET1 instrumenata). Priručnik treba da omogući kreditnoj instituciji da pruži potrebne informacije Centralnoj banci što je prije moguće nakon primjene smanjenja vrijednosti i konverzije;
  - sva druga odobrenja koja nadležna tijela mogu tražiti za nove akcionare.
- 2) računovodstvene prepreke⁷;
  - 3) uticaj na poreze⁸;
  - 4) specifične karakteristike instrumenta⁹;
  - 5) subjekti posebne namjene (SPV): u zavisnosti od važnosti SPV-a, u slučaju smanjenja vrijednosti ili konverzije obaveza kreditne institucije koja drži SPV, kreditna institucija bi trebala razmotriti ekonomski efekat smanjenja vrijednosti ili konverzije u knjigama SPV-a, kao i da prikaže na koji način će to izvršiti;
  - 6) zaštite (Hedges): utvrđivanje ekonomske i računovodstvene zaštite mogu biti razmotrene nakon primjene smanjenja vrijednosti i konverzije u cilju ograničavanja volatilnosti bilansa uspjeha nakon sanacije i kako upravljati sa ponderima rizika nakon primjene instrumenta interne sanacije. Priručnikom bi trebalo razmotriti novu zaštitu kao operativni korak za relevantne instrumente i ažuriranje pripadajuće dokumentacije zaštite;
  - 7) obračunate kamate: Priručnikom treba pored pojašnjenja procesa vezanih za smanjenje vrijednosti i konverziju samog instrumenta (tj. glavnice), treba pojasniti i (djelimično ili potpuno) smanjenje vrijednosti pripadajućih obračunatih kamata¹⁰;
  - 8) obaveze koje drži kreditna institucija: Kreditne institucije mogu držati instrumente koje su izdale i koje potpadaju pod smanjenje vrijednosti i konverziju (npr. sopstvene akcije, subordinisani dug za potrebe „market making“ i za potrebe strategije izvora finansiranja). Ti instrumenti trebaju biti jasno utvrđeni i napravljena procjena mogućeg uticaja na pravni rizik, poreze ili smanjenje bilansa u slučaju primjene smanjenja vrijednosti i konverzije.
  - 9) prilagođavanje pretpostavki: Od kreditne institucije se očekuje da može primijeniti prilagođavanja pretpostavki i računovodstvenih politika (tj. specifičnih načela, osnova, konvencija, pravila i praksi koje kreditna institucija primjenjuje za izradu svojih finansijskih izvještaja) potrebnih za izradu ažuriranog bilansa na način da je u skladu sa primjenjivim računovodstvenim okvirom u najvećoj mogućoj mjeri. To uključuje izradu ažuriranog bilansa (nakon sanacije), kao i objašnjenje potrebnih koraka koje treba napraviti radi prilagođavanja sistema za izradu bilansa, pri tome uzimajući u obzir pretpostavke i prilagođavanja koja prizilaze iz procjene vrijednosti imovine i obaveza.

⁶ Npr. ako povjerilac ima ograničenja koja se tiču posjedovanja-vlasništva drugih subjekata;

⁷ Zakonske i statutarne rezerve mogu predstavljati problem u toku primjene smanjenja vrijednosti i konverzije zato što se ne mogu smanjiti ispod određenog minimuma ili zato što zahtijevaju posebne tretmane. Zbog toga trebaju biti navedeni u Priručniku u skladu s računovodstvenim okvirom.

⁸ Primjena smanjenja vrijednosti i konverzije može imati posljedice na poreze i kreditne institucije bi ih u najvećoj mogućoj mjeri trebale procijeniti u priručniku za svaki operativni korak.

⁹ Specifične karakteristike mogu izazvati dodatna pitanja, npr. obaveze izdate u stranoj valuti možda će trebati pretvoriti u domaću valutu prije smanjenja vrijednosti i konverzije i porezni efekat treba u tom smislu razmatrati. Drugi primjer specifičnih karakteristika može biti priroda vrste obaveze (npr. strukturirana HOV koja se veže na određenu imovinu, indekse, valute i sl.). Možda će biti potrebna dodatna procjena kako smanjiti vrijednost/konvertovati takve obaveze i kako to ispravno prikazati u glavnoj knjizi. Instrumenti koji ne kotiraju možda zahtijevaju drugačije korake primjene.

¹⁰ To može uključivati procese, organizacione jedinice i IT sisteme koji nisu isti kao oni za iznos glavnice.

10) prilagođavanje smanjenja vrijednosti i konverzije: pod pretpostavkom da će se smanjenje vrijednosti i konverzija sprovesti na osnovu privremene procjene vrijednosti imovine i obaveza kreditne institucije, bilo kakvo odstupanje između konačne i privremene procjene moglo bi dovesti do promjene iznosa koji je smanjen i konvertovan. Priručnik treba prikazati proces kako će se korigovati iznosi u skladu sa konačnom procjenom i kako će biti ažurirani bilansi kreditne institucije. Kreditna institucija treba da bude spremna da ažurira knjigovodstvene stavke kada konačna procjena bude gotova.

5.2. Eksterno sprovođenje

Kreditne institucije treba da imaju spremne sisteme i resurse kako bi brzo mogle da obezbijede potrebne informacije, uključujući ISIN broj ili drugi odgovarajući broj i naziv registra u kojem se HOV vode i gdje se evidentiraju. Potrebno je utvrditi agente koje će kreditna institucija da uključi u izvršenje smanjenja vrijednosti i konverzije.

Priručnikom se opisuje proces primjene smanjenja vrijednosti i konverzije obuhvaćenih HOV (uključujući i vremenske rokove), kao i potencijalne prepreke za sprovođenje svakog potrebnog koraka. Hartije od vrijednosti se mogu prikazivati grupno, npr. po tržištu na kome su uključene/kotirane i/ili mjerodavnog prava, ili po vrsti HOV. Očekivanja kod internog sprovođenja smanjenja vrijednosti i konverzije navedena u poglavlju 5.1. ovog uputstva trebaju se primjenjivati i kod eksternog sprovođenja.

Proces eksterne primjene će se razlikovati u zavisnosti, od:

- 1) toga da li su HOV uključene i da li se sa njima trguje na regulisanim tržištima;
- 2) toga da li se HOV koji će biti predmet smanjenja vrijednosti i konverzije drže kao i novi koji će se izdati, kod jednog ili više registra;
- 3) lokacije (zemlje) izdavanja, ako postoje;
- 4) bilo koje druge specifičnosti koje mogu prosteći iz zakona koji uređuje HOV, pravila berze ili registra i sl. Ako potreba za određenom radnjom zavisi od odluke Centralne banke, to se jasno navodi u Priručniku, uključujući i pretpostavke na kojima se navedeno zasniva.

5.2.1. Obustava i povlačenje instrumenta iz trgovanja - berze

Priručnikom se utvrđuje:

- 1) da li je HOV uključena i trguje li se njom na regulisanom tržištu (i/ili drugim mjestima trgovanja) i, ako da, na kojem, i za svako tržište, koja je nadležna regulatorna institucija;
- 2) da li će HOV biti poništena i/ili naknadno uklonjena sa berze;
- 3) različite korake koji su neophodni za obustavu i uklanjanje;
- 4) koje informacije mogu biti potrebne tržišnim operatorima i rokovi za dostavu.

5.2.2. Smanjenje vrijednosti i obustava - registri

Priručnikom se utvrđuje:

- 1) ISIN broj ili druge brojeve i naziv izdanja;
- 2) interne i eksterne učesnike koji trebaju biti uključeni, posebno registar u kojem se HOV vode i gdje se čuvaju;
- 3) različite korake pri smanjenju vrijednosti različitih HOV, u mjeri koliko je to moguće, sa potrebnim vremenom za izvršenje svakog koraka;
- 4) potrebne informacije za registar kako bi mogao sprovesti smanjenje vrijednosti u svojim knjigama;
- 5) različite agente koje bi kreditna institucija mogla koristiti kako bi obezbijedila da su operativne informacije adekvatno prenesene relevantnim zajedničkim registrima i zajedničkim pružaocima usluga;
- 6) mjerodavno pravo;

- 7) ako se HOV trebaju poništiti, kako će se obezbijediti sprovođenje tog poništenja, npr.:
  - koje i čije su uloge i odgovornosti kako bi se obezbijedilo da registar može sprovesti smanjenje vrijednosti u svojim knjigama;
  - pod kojim okolnostima bi registar sproveo poništenje u skladu sa svojim internim pravilima;
  - koraci i trajanje procesa poništenja.
- 8) očekivani tretman eventualnih budućih plaćanja uzimajući u obzir redosljed prioriteta naplate potraživanja, korake koje treba preduzeti u cilju njihove operacionalizacije i informacije koje se trebaju obezbijediti relevantnim registrima.

5.2.3. Konverzija HOV i upis novih akcija ili drugih vlasničkih instrumenata - registri

Priručnikom se utvrđuje:

- 1) registar/registre gdje će se nove vlasničke HOV voditi i čuvati u knjigovodstvenom obliku. Ako je ovaj registar različit u odnosu na registar u kojem je konvertovana HOV izdata, potrebno je da to bude jasno naznačeno;
- 2) kako će HOV biti strukturirana sa ciljem ispunjavanja uslova prihvatljivosti relevantnih registra, uključujući međunarodne registre, ako je to primjenjivo;
- 3) gdje je primjenjivo, koraci koji će slijediti (uključujući pripremu informacija, obrasce koje treba ispuniti itd.) i potrebno vrijeme za pripremu novog javnog poziva ili sličnog dokumenta za registraciju kod registra i dobijanje ISIN broja ili drugog odgovarajućeg identifikacionog broja za nove akcije ili druge vlasničke instrumente;
- 4) različite korake uključene u konverziju i izdavanje, u mjeri koliko je to moguće, kao i potrebno vrijeme za izvršenje svakog koraka.

Kada se registar u kojem se vode HOV razlikuje od registra koji evidentira smanjenje vrijednosti i/ili konverziju - CET1 instrumenti se u oravilu vode u relevantnom domaćem registru. Pojedini instrumenti koji mogu biti predmet smanjenja ili konverzije mogu se voditi u registrima drugih država. U tom slučaju, od kreditne institucije se očekuje da opiše kako će osigurati usklađivanje između različitih registra.

5.2.4. Kotizacija i ponovno uključivanje u trgovanje i kliring - berze i centralne ugovorne strane

Priručnikom se utvrđuje koju vrstu HOV koja je bila uključena u trgovanje ali je privremeno suspendovana, kreditna institucija očekuje da će biti ponovo uključena u trgovanje. Treba napraviti razliku između:

- 1) novih CET1 instrumenata uključenih u trgovanje po prvi put;
- 2) djelimično konvertovanih dužničkih instrumenata ponovno uključenih u trgovanje ili ako je ukinuta suspenzija trgovanja.

U slučajevima gdje se predviđa da će novi instrumenti biti uključeni u trgovanje na regulisanom tržištu, Priručnikom se utvrđuje:

- 1) kako će to biti opisano u pozivu, prospektu ili drugoj dokumentaciji, ako je potrebno;

- 2) kako će biti strukturiran novi instrument sa ciljem ispunjavanja (ako je primjenjivo) zahtjeva za uključivanje od strane relevantnog reguliranog tržišta, kao i uslova prihvatljivosti relevantnih centralnih drugih ugovornih strana.

U svim slučajevima Priručnom se utvrđuju:

- 1) operativni rokovi za ispunjavanje uslova (ponovnog) uključivanja u trgovanje i ciljni datum podnošenja zahtjeva;
- 2) proces ponovnog uključivanja u trgovanje;
- 3) potrebne informacije za berzu (pored gore navedenih informacija), uključujući naknadne obaveze nakon uključivanja.

5.2.5. Prilagođavanje primjene instrumenta interne sanacije - registar HOV

U slučajevima gdje je smanjenje vrijednosti i konverzija sprovedena na osnovu privremene procjene vrijednosti imovine i obaveza, a konačna procjena je napravljena kasnije, to može imati posljedice na obim poništavanja, prenosa ili razrjeđivanja akcija, kao i na smanjenje vrijednosti ili konverziju relevantnih instrumenata. Priručnikom se opisuju koraci koji će se preduzeti kako bi kreditna institucija obezbijedila da rezultat konačne procjene bude evidentiran u knjigama relevantnog registra. Ovakve situacije se mogu dogoditi, na primjer, kod:

- 1) ponovne procjene vrijednosti obveznica podizanjem ili smanjenjem nominalne vrijednosti nakon inicijalnog smanjenja vrijednosti;
- 2) prilagođavanja „pool faktora“¹¹ i dr.

Kada se registar emisije HoV razlikuje od registra koji evidentira smanjenje vrijednosti i/ili konverziju za CET1 instrumente predviđa se da će biti izdati kod domaćeg registra u kom slučaju se Priručnikom opisuju nepodudarnosti koje bi se mogle pojaviti usljed neusklađenih registara i kako se može obezbijediti njihova usklađenost odgovarajućim prilagođavanjima. Elementi koji mogu podržati usklađivanje su:

- 1) korišćenje jedinstvenog operativnog agenta¹² za sva tržišta;
- 2) striktno postupanje prema odluci o sanaciji kreditne institucije, npr. datum primjene smanjenja vrijednosti ili konverzije;
- 3) pravovremeni protok informacija prema svim relevantnim registrima.

6. Testiranje

6.1. Ciljevi i obim testiranja

Kreditne institucije trebaju sprovoditi redovne simulacije odnosno testiranja Priručnika. Za obaveze koje nisu prihvatljive za instrument interne sanacije ne sprovodi se testiranje.

6.2. Metodologija testiranja

Testiranja trebaju da ispitaju mogućnost operacionalizacije priručnika i kapaciteta MIS-ova za pružanje ažurnih i potpunih informacija i podataka za primjenu smanjenja vrijednosti i konverzije, kao i za testiranje svih procesa objašnjenih u priručniku.

¹¹ Pool faktor predstavlja koeficijent koji pokazuje koliki dio nominalne vrijednosti dužničkog instrumenta (npr. obveznice) još uvijek ostaje neotplaćen, tj. aktivan, nakon što je dio instrumenta otpisan, smanjen ili djelimično otplaćen. Izražava se kao broj između 0 i 1, a koristi se prilikom izračunavanja preostalog iznosa glavnice koji nosi kamatu i može biti predmet budućih plaćanja. U kontekstu sanacije, pool faktor se može korigovati nakon konačne procjene vrijednosti aktive i obaveza, kako bi se osigurala tačnost evidencije u registrima i knjigama banke. Primjer: ako je obveznica izdata u nominalnom iznosu od 1.000 eura, a pool faktor iznosi 0,65, to znači da je preostali iznos obveznice koji je još aktivan 650 eura.

¹² Podrazumijeva angažovanje jednog operativnog agenta (bilo da je interni ili eksterni) koji će, u ime banke, koordinirati sprovođenje aktivnosti vezanih za smanjenje vrijednosti i/ili konverziju instrumenata na svim relevantnim tržištima (npr. domaćem i međunarodnim), u cilju izbjegavanja operativnih neusklađenosti, pojednostavljenja procesa i obezbjeđenja konzistentnog i tačnog sprovođenja odluka o sanaciji.

Kreditne institucije u testiranju trebaju da uključe sva poglavlja Priručnika i MIS kapacitete za obezbjeđivanje podataka za smanjenje vrijednosti i konverziju, sa posebnim fokusom na područja koja su ključna za mogućnost sanacije (npr. mogućnost primjene preferirane strategije sanacije).

Potrebno je primijeniti postepen pristup, počev od simulacije usmjerene na podatke i kritičku provjeru internog procesa primjene, dok će se ostali elementi iz Priručnika obuhvatiti u narednim fazama testiranjima.

Kreditne institucije redovno testiraju sprovođenje smanjenja vrijednosti i konverzije u komunikaciji sa Centralnom bankom.

Kreditne institucije trebaju da utvrde sva otvorena pitanja/probleme na osnovu sprovođenja testiranja i posebno tehničke/operativne i pravne prepreke za primjenu instrumenta interne sanacije. Takođe, o sprovođenju testiranja kreditne institucije sačinjavaju izvještaj koji, između ostalog, sadrži naučene lekcije i „gap“ analizu.

6.3. Komponente testiranja (dry-run)

6.3.1. Upravljanje u kriznim situacijama i krizni menadžment

Kreditne institucije moraju da testiraju mehanizam upravljanja za operacionalizaciju smanjenja vrijednosti i konverzije kako bi procijenile uloge i odgovornosti te poboljšavale spremnost za krizne situacije, postupke eskalacije i proces donošenja odluka.

Kreditne institucije testiraju procese pripreme komunikacije za operacionalizaciju instrumenta interne sanacije, uključujući značaj usklađenosti komunikacije sa komunikacijom Centralne banke, te dostupnost brzo raspoložive i pouzdane komunikacije.

Kreditne institucije testiraju modalitete odobravanja i robusnosti procesa osiguravanja kvaliteta za operacionalizaciju instrumenta interne sanacije.

6.3.2. Interno sprovođenje

Kreditne institucije trebaju da testiraju procese/tokove rada sa njihovim vremenskim rokovima, zatim koje podatke će biti potrebno generisati te posebno kako su procesi povezani sa njima.

Pored toga kreditne institucije trebaju da testiraju procese za:

- 1) utvrđivanje obaveza koje su u skladu sa zakonom isključene iz smanjenja vrijednosti i konverzije;
- 2) navođenje određenih obaveza koje bi mogle zahtijevati procjenu Centralne banke za diskrecionim isključivanjem iz smanjenja vrijednosti i konverzije;
- 3) označavanje u internim sistemima obaveza koje podliježu netiranju i utvrđivanje obezbijeđenih obaveza koje podliježu ugovorima o kolateralu.

Testiranje internog sprovođenja naročito obuhvata:

- 1) redosljed događaja i operativna pitanja - kreditne institucije testiraju redosljed događaja u internom sprovođenju instrumenta interne sanacije.
- 2) računovodstvena i bilansna pitanja - kreditne institucije trebaju testirati sva relevantna računovodstvena/bilansna pitanja potrebna za upravljanje i primjenu instrumenta interne sanacije, kao i sljedeće aspekte:
  - priznavanje gubitka u knjigama kreditne institucije;
  - odobrenja i vremenske okvire za priznavanje gubitka u knjigama (npr. uloga uprave i nadzornog odbora, internih i eksternih revizora, itd.);
  - uticaj smanjenja vrijednosti na povezane aranžmane zaštite (hedging);
  - izradu novog bilansa/materijalnih stavki (nakon sanacije) u skladu sa primjenjivim računovodstvenim standardima,

- 3) pravna pitanja - kreditne institucije trebaju testirati sva pravna pitanja koja se mogu pojaviti u kontekstu internog provođenja instrumenta interne sanacije (npr. izmjena statuta kreditne institucije u sanaciji, itd.),
- 4) poreska pitanja - kreditne institucije trebaju testirati/simulirati (ili najmanje, kritički se osvrnuti na predmetno pitanje) sve poreske obaveze kreditne institucije u sanaciji,
- 5) komunikacija i druga razmatranja - kreditne institucije trebaju da testiraju komunikaciju sa organima upravljanja koja treba biti pripremljena uzimajući u obzir interno sprovođenje, kao i sva druga razmatranja koja su u vezi sa smanjenjem vrijednosti i konverzijom instrumenata kapitala i kvalifikovanih obaveza.

6.3.3. Eksterno sprovođenje

Svrha testiranja koje trebaju sprovesti kreditne institucije je testiranje i procjena operativne spremnosti kreditne institucije za primjenu instrumenta interne sanacije, a ne spremnosti eksternih strana i njihovih procesa (npr. registra HOV).

Pripremni koraci za olakšavanje eksternog sprovođenja i obezbjeđivanje sigurnosti procesa primjene instrumenta interne sanacije trebaju biti potvrđeni za vrijeme testiranja, dok spremnost eksternih strana ili njihovih procesa treba ostati izvan obima testiranja. Pripremni koraci koje kreditne institucije mogu preduzeti do trenutka kada su podaci podneseni registru uključuju, između ostalog:

- 1) odgovornost za slanje uputstava;
- 2) dostupnost potrebnih podataka;
- 3) vrijeme, alate, predloge i odgovornost za pripremu uputstava; i
- 4) odgovornost za generisanje podataka, kao i alati koji se koriste od strane organizacionih jedinica kreditne institucije u generisanju podataka.

6.3.4. MIS sposobnosti

Uspješna primjena instrumenta interne sanacije u osnovi zavisi od sposobnosti kreditnih institucija za dostavljanje pravovremenih, potpunih i visokokvalitetnih podataka u kratkom roku po zahtjevu Centralne banke.

Kreditne institucije trebaju da pripreme svoje informacione infrastrukture za primjenu instrumenta interne sanacije te pokrenuti potrebne IT projekte tj. od kreditnih institucija se traži da sprovedu testiranje svojih MIS sposobnosti za ad-hoc pružanje podataka za primjenu smanjenja vrijednosti i konverzije.

Glavni elementi testiranja obuhvataju:

- 1) dostupnost podataka;
- 2) potrebno vrijeme za izradu podataka kada kreditna institucija redovno posluje i kada je u poteškoćama;
- 3) interne i eksterne procese koji su važni za obezbjeđivanje podataka;
- 4) uključene MIS sisteme, nivo automatizacije, izvore te prepreke koje se mogu pojaviti.

Kreditne institucije trebaju biti sposobne pružiti podatke za sprovođenje smanjenja vrijednosti i konverzije u roku od 24 sata. Ako je potreban dodatan fizički, odnosno manuelni unos kako bi se obezbijedili potrebni podaci, kreditne institucije trebaju dokazati pouzdanost tih korekcija.

Kreditne institucije trebaju da sačine izvještaj, koji je sastavni dio Priručnika, u kojem će ukratko opisati rezultate testiranja i zaključke do kojih se došlo testiranjem primjene

smanjenja vrijednosti i konverzije, kao i razraditi glavne elemente testiranja iz stava 3 ovog dijela.

Na osnovu rezultata testiranja i kasnije konsultacije sa Centralnom bankom, ako je to potrebno, kreditne institucije trebaju da koriguju svoj program postizanja mogućnosti sanacije kako bi se otklonili glavni nedostaci. Osim toga, Priručnik se može ažurirati na osnovu stečenih iskustava iz testiranja. Programi rada trebaju omogućiti postepeno podizanje efikasnosti MIS sposobnosti, ali i uključivati korektivne radnje za otklanjanje nedostataka u pogledu dostupnosti, kvaliteta, tačnosti, potpunosti i pravovremene dostave podataka.

SCENARIO ZA POKRETANJE SIMULACIJE

Za pokretanje redovnog testiranja smanjenja vrijednosti i konverzije, na osnovu zahtjeva Centralne banke, kreditne institucije sprovode testiranja na bazi sljedećih pretpostavki:

- redosljed smanjenja vrijednosti i konverzije najprije će se primijeniti na neotplaćene instrumente kapitala na srazmjernoj klasi kapitala (CET1, AT1 i T2), a zatim, kao opšte pravilo, slijedi redosljed prioriteta povjerilaca prema propisanom redosljedu prioriteta;
- gubici nastaju na nivou kreditne institucije, ako se radi o grupi;
- referenti datum podataka treba biti najbliži datumu sprovođenja testiranja;
- ukupan iznos gubitaka koji se pokriva treba biti najmanje jednak ukupnom kapitalnom zahtjevu, a dokapitalizacija treba da dovede do ispunjavanja kapitalnog zahtjeva kreditne institucije na konsolidovanoj i na pojedinačnoj osnovi. Očekuje se da će kreditna institucija uzeti u obzir veći iznos gubitaka kako bi ishod testiranja bio relevantniji;
- CET1 stavke, osim instrumenata kapitala i računa premija na akcije, kao što su zadržana dobit, akumulirana ostala sveobuhvatna dobit; ostale rezerve i rezerve za rizike, trebaju neograničeno da pokrivaju gubitak prije primjene smanjenja vrijednosti i konverzije na instrumentima kapitala i računa premija na akcije;
- u svrhu ove simulacije, kreditna institucija će sa Centralnom bankom uskladiti eventualnu primjenu smanjenja bilansa;
- kako se gubici ne mogu pokriti neizmirenim vlasničkim instrumentima, ti se instrumenti poništavaju, a novi vlasnički instrumenti koji se odnose samo na jednu hijerarhijsku klasu (npr. redovne akcije) će biti izdati povjeriocima koji su obuhvaćeni smanjenjem vrijednosti i konverzijom, tj. nema potrebe razmotriti izdavanje novih AT1 ili T2 instrumenata.